

EXALTATION OF THE HOLY CROSS PARISH

UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH

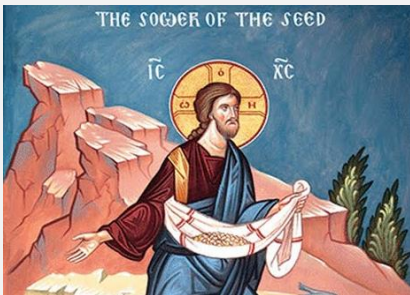

Парафія Воздвиження Чесного Хреста

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА

Парафія PARISH BULLETIN № 42, OCTOBER 25, 2020 A.D. Парафія

21st Sunday after Pentecost
21 Неділя після П'ятидесятниці

HOLY MYSTERIES

CONFESSION:

30 min before the Divine Liturgy *or* by appointment

HOLY COMMUNION:

for the sick, by appointment, any time

BAPTISM: by appointment

MARRIAGE: six months' notice should be given to the parish priest, and he should be contacted before any other arrangements are made

FUNERAL: by appointment

CONTACT US

PRIEST: Rev. Andrii Malysh

Fr. Andriy's cell: 604-440-3860

pastor@crossparish.ca

ADDRESS: 13753 - 108th Avenue,

Surrey BC, V3T 2K6

E-MAIL: info@crossparish.ca

PHONE: 604-584-4421 (parish hall)

WEB: www.crossparish.ca

When I offered help one time at a small farm (St. Benedict's), I was asked to weed the corn. They were young corn shoots and I really couldn't use a hoe or any other instrument. I had to get on my hands and knees and pull weeds out by hand. It was a very warm day and the no-see-ums were at their best. After a while, after I went through the usual what-did-I-get-myself-into woes, I began to realize that this work of my hands resembled the very work of weeding the garden of my soul. The field on which I was kneeling was once wonderfully tilled with no weeds whatsoever. Weeds come on the wind and get into that field. It needed my work in order to ensure that the planted seed would thrive. My soul, once wonderfully tilled, has had the Word of God planted in it. And I must continually keep on top of the weeding. I don't want the things and concerns of this world to trample down what has grown. I don't want some initial growth only to have it blown in the wind of some ideology or ism that comes along.

How do I weed the garden of my soul? Just like any other garden—with long-suffering and patience and doing an honest job of attending to it. Time in prayer, time in conversation with the Lord, time serving others, time contemplating His Word, time spent in adoration and wonder, time of leaving the concerns of this world apart and seeking the world to come.

How does your garden grow?

Troparion, Tone 4: When the disciples of the Lord learned from the angel* the glorious news of the resurrection* and cast off the ancestral condemnation,* they proudly told the apostles:* “Death has been plundered!* Christ our God is risen,* granting to the world great mercy.”

Glory be to the Father and to the Son and to the Holy Spirit

Kontakion, Tone 4: My Saviour and Deliverer from the grave* as God raised out of bondage the children of the earth* and shattered the gates of Hades;* and as Master, He rose on the third day.

Now and for ever and ever. Amen.

Kontakion, Tone 4: By your birth, O immaculate one,* Joachim and Anna were freed from the reproach of childlessness,* and Adam and Eve* from the corruption of death.* And your people, redeemed from the guilt of their sins,* celebrate as they cry out to you:* “The barren one gives birth to the Mother of God* and nourisher of our life.”

Prokeimenon (Tone 4) How great are Your works, O Lord* You have made all things in wisdom.

Verse: Bless the Lord, O my soul: O Lord my God, You are exceedingly great.

Reading from the Epistle of Saint Paul to the Galatians (2:16-20)

Brothers and Sisters, we know that a person is justified not by the works of the law but through faith in Jesus Christ. And we have come to believe in Christ Jesus, so that we might be justified by faith in Christ, and not by doing the works of the law, because no one will be justified by the works of the law. But if, in our effort to be justified in Christ, we ourselves have been found to be sinners, is Christ then a servant of sin? Certainly not! But if I build up again the very things that I once tore down, then I demonstrate that I am a transgressor. For through the law I died to the law, so that I might live to God. I have been crucified with Christ; and it is no longer I who live, but it is Christ who lives in me. And the life I now live in the flesh I live by faith in the Son of God, who loved me and gave himself for me.

Alleluia (Tone 4):

Verse: Poise yourself and advance in triumph and reign in the cause of truth, and meekness, and justice.

Verse: You have loved justice and hated iniquity.

Тропар (глас 4): Світлу про воскресіння розповідь від ангела почувши* і від прадідного засуду звільнившись,* Господні учениці, радіючи, казали апостолам:* Здолано смерть, воскрес Христос Бог,* що дає світові велику милість.

Слава Отцю і Сину і Святому Духові

Кондак (глас 4): Спас і мій визволитель,* як Бог, із гробу воскресив землян від узів* і розбив брами адові* та воскрес на третій день, як Владика.

І нині і повсякчас і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 4): Йоаким і Анна народженням Твоїм, Пречиста,* з неслави бездітності,* Адам же і Єва від тління смерти, визволилися.* Звільнений від вини за гріхи, Твій народ святкує, взиваючи:* Неплідна народжує Богородицю* і кормительку Життя нашого.

Прокімен (глас 4): Натягни лук і наступай, і пануй істини ради, лагідности і справедливости.

Стих: Благослови, душе моя, Господа! Господи, Боже мій, Ти вельми великий

До галатів послання святого апостола Павла читання (2:16-20)

Браття і Сестри, довідавшись, що людина оправдується не ділами закону, а через віру в Ісуса Христа, ми й увірували в Христа Ісуса, щоб оправдатися нам вірою в Христа, а не ділами закону; бо ніхто не оправдається ділами закону. Коли ж, шукаючи оправдання у Христі, виявилось, що й ми самі грішники, – то невже Христос – служитель гріха? Жадним робом! Бо коли я знову відбудовую те, що зруйнував був, то я себе самого оголошую переступником. Я бо через закон для закону вмер, щоб для Бога жити: я – розп'ятий з Христом. Живу вже не я, а живе Христос у мені. А що живу тепер у тілі, то живу вірою в Божого Сина, який полюбив мене й видав себе за мене.

Алилуя (глас 4):

Стих: Натягни лук і наступай, і пануй істини ради, лагідности і справедливости

Стих: Ти полюбив правду і зненавидів беззаконня.

Gospel: (Luke 8: 5-15)

The Lord spoke this parable: “A sower went out to sow his seed; and as he sowed, some fell on the path and was trampled on, and the birds of the air ate it up. Some fell on the rock; and as it grew up, it withered for lack of moisture. Some fell among thorns, and the thorns grew with it and choked it. Some fell into good soil, and when it grew, it produced a hundredfold.” As he said this, he called out, “Let anyone with ears to hear listen!” Then his disciples asked him what this parable meant. He said, “To you it has been given to know the secrets of the kingdom of God; but to others I speak in parables, so that ‘looking they may not perceive, and listening they may not understand.’ “Now the parable is this: The seed is the word of God. The ones on the path are those who have heard; then the devil comes and takes away the word from their hearts, so that they may not believe and be saved. The ones on the rock are those who, when they hear the word, receive it with joy. But these have no root; they believe only for a while and in a time of testing fall away. As for what fell among the thorns, these are the ones who hear; but as they go on their way, they are choked by the cares and riches and pleasures of life, and their fruit does not mature. But as for that in the good soil, these are the ones who, when they hear the word, hold it fast in an honest and good heart, and bear fruit with patient endurance.

Communion Verse: Praise the Lord from the heavens* praise Him in the highest. Alleluia! (3x).

=====

Євангеліє: (Лк 8: 5 – 15)

Сказав Господь притчу оцю: “Вийшов сіяч сіяти своє зерно. І як він сіяв, одне впало край дороги й було потоптане, і птиці небесні його видзьобали. Друге упало на камінь і, зійшовши, висхло, бо вогкоти не мало. Інше впало між тернину, і тернина, вигнавшися з ним вкупі, його заглушила. Врешті, інше впало на добру землю і, зійшовши, сторицею вродило.” Кажучи це, Ісус голосно мовив: “Хто має вуха слухати, нехай слухає.” Учні його спитали, що б вона могла значити, оця притча. Він сказав їм: “Вам дано знати тайни Божого Царства; іншим же в притчах, щоб вони, дивлячись, не бачили, і слухаючи, не розуміли. Ось що значить оця притча: зерно це слово Боже. Тії, що край дороги, це ті, що слухають, та потім приходять диявол і вириває геть з їх серця слово, щоб вони не увірували та й не спаслися. Ті ж, що на камені, це тії, що, почувши, з радістю приймають слово, але не маючи коріння, вірують дочасу й під час спокуси відпадають. А те, що впало між тернину, це ті, що вислухавши, ідуть, та клопоти, багатства і життєві розкоші їх душать, і вони не дають плоду. Нарешті, те, що на землі добрій, це ті, що чувши слово серцем щирим, добрим, його держать і дають плід у терпінні.”

Причасний: Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах. Алилуя (х3).

Feast of the Great Martyr St. Demetrius

"Come all you faithful, having assembled, let us praise the fighter of Christ and courageous luminary Demetrius."

(Stichera in the Small Vespers Service)

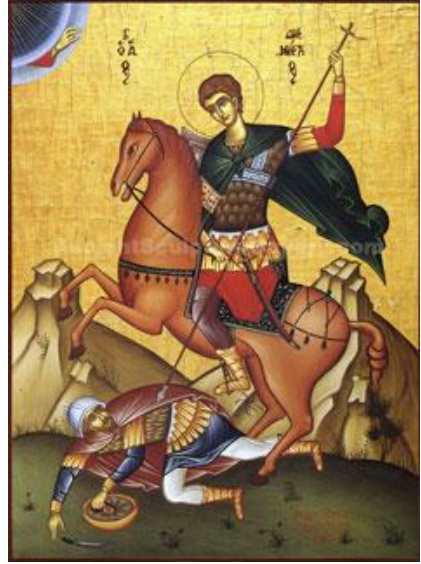
St. Clement of Alexandria describes the greatness and significance of a martyr in these words: "A martyr gives a threefold witness — first, to himself, that he remained faithful to God by his true loyalty to the faith; secondly, against his enemy, who attacked him in vain because he was unshakeable in love; and thirdly, to the Lord, whose teaching is so powerful that even the fear of death cannot prevail against it.

Holy Church from the first centuries of Christianity held, and still holds, the merits of the martyrs in high esteem. She venerates them, and places them before us as examples of the heroic love of God and of unwavering profession of holy faith. Some of these who have in a singular manner distinguished themselves by their zeal and fortitude in professing the holy faith, and by the miracles

worked through their intercession are remembered after death by their own solemn feasts during the Church Year. One of these is the Martyr, St. Demetrius, upon whom the Church bestowed the title of Great Martyr and Myroblyte (Myrrh-exuding One because, from his relics, myrrh was said to have exuded). His memory is kept by the Eastern Church on the 26th of October, and by the Western Church on the 8th of October.

Martyrdom and Glory of St. Demetrius

St. Demetrius lived in the second half of the third century in the city of Salonika (from the Greek name Thessalonica), where his father was a high imperial official. After the death of his father, Emperor Maximian made him the proconsul of Salonika. From childhood, St. Demetrius was brought up in the Christian faith. Although he occupied a high office, he professed his faith openly. For this reason, the Emperor Maximian ordered him to be cast into prison. While in prison, he blessed his companion Nestor for battle against the emperor's champion gladiator, Lius. Holding the Cross in his hand, St. Nestor confronted Lius, overcame, and killed him. The emperor, having heard that Demetrius had blessed Nestor before his combat with Lius, sent soldiers to the prison where they

speared Demetrius to death. This occurred in the year 306. The Eastern Church celebrates the memory of St. Nestor on the day following the feast of St. Demetrius.

The Lord glorified the heroic faith of St. Demetrius not only by numerous miracles after his death, but also by preserving his body incorrupt and letting fragrant myrrh exude from his relics. When, about a hundred years after his death, his tomb was opened, his body was found to be incorrupt, and the sick were cured by the fragrant oil which dripped from his bones.

The Cult of the Great Martyr Demetrius

The gift of miracles, the preservation of his body from corruption, and the exuding of myrrh-oil from his body became the basis for a widespread cult of St. Demetrius, not only in Greece, but also among the Slavs. Pilgrims from everywhere flocked in hundreds and thousands to his tomb, looking upon him as an unfailing helper in all their necessities. Because he blessed Nestor before combat, he is regarded as the patron of soldiers. In the fifth century a magnificent church was erected over his tomb. The extent to which this cult spread among the Slavs is evident from the fact that in the Balkan countries there are more than 200 churches dedicated to St. Demetrius.

The cult of St. Demetrius found its way into our native land along with Christianity. Father Andrew Truch, O.S.B.M., in his "Lives of the Saints" writes of this cult: "In RusUkraine, the Martyr St. Demetrius enjoyed great popularity. What gave occasion to this great honor shown to St. Demetrius was the siege of Constantinople by the Ukrainian Prince, Oleh. The Cronicler, Nestor, mentions that when the Rus' armies broke through the Greek forces, "the Greeks were terrified and said: it is not Oleh, but St. Demetrius who was sent against us by God." Later when the Christian faith spread among our people, the princes and their armies and all the faithful entrusted themselves to the protection of St. Demetrius." (Vol. 4, p. 106)

Prince Iziaslav Dymytrij Yaroslavych founded a monastery in Kiev around 1057 and dedicated it to the memory of St. Demetrius. In 1197, the Grand Prince Vsevolod Dymytrij Yuriyevych (t 1212) had received a shirt of St. Demetrius and a board from his coffin as a gift from Salonika. The sick were cured by the oil which seeped from the board. This Prince built at the prince's Court in Volodymyr, a magnificent church dedicated to St. Demetrius, where these relics were preserved. In our native land there were numerous churches dedicated to his name.

The feast of St. Demetrius belongs to the middle class of feasts which are solemn, but not obligatory. Associated with this feast is the memory of an earthquake which occurred in Constantinople on the 26th of October, 740. In the service of that day, holy Church places before the eyes of the faithful his heroic faith and various virtues. She presents him as a brave soldier of Christ and confessor, a miracle-worker who heals the sicknesses of body and soul, and one who helps in all necessities: "O Martyr St. Demetrius," we sing in the sticheras in Vespers, "your miracles shine upon the world like the sun. Therefore, all of us are filled with joy at the memory of your miracles, O Blessed One..." And in the fifth Ode of the canon in the Matins service, we read: "Those who sincerely hasten to your Church with faith, O Demetrius, are quickly delivered from sickness and spiritual sufferings.

St. Demetrius intercedes with God for us: "Today we are devoutly celebrating the feast of Demetrius the Martyr, who prays unceasingly to Christ that He grant to all peace and mercy." says the Sessional Hymn in Matins. "You are to us, we read in the stichera at the aposticha in the Small Vespers service, "a benefactor of numerous gifts, O Ambassador of the Lord, because you fulfill all our requests.

St. Demetrius not only is a miracle-worker and intercessor in heaven, but also one from whose bones miraculous myrrh (oil) exuded. We read in the first Ode of the canon in Matins, "O Demetrius, you who are a fountain of fragrant and pure myrrh, cleanse my heart of all loathsome passions, and through the practice of virtue, make me fragrant with the odor of piety, and my mind noble and upright, in order that I may sing praises in honor of your divine gifts. "

St. Demetrius — Our Model and Intercessor

The main purpose for the celebration of the feasts of the holy Martyrs is to meditate and admire their heroic profession of holy faith, and to learn from them to love our faith, cherish it, practice it and courageously profess it. The external profession of faith is the mark of a good and practicing Christian. A good Christian never hides his faith, is not ashamed of it, does not deny it, barter with it, or change it, but openly and bravely professes it by word and deed. Christ demands such faith from every one of us. Jesus Himself said: "Therefore, everyone who acknowledges me before men, I also will acknowledge him before my Father in heaven. But whoever disowns me before men, I in turn will disown him before my Father in heaven." (Matthew 10,32-33)

Every act of our whole life must be a sermon on our holy faith. "The profession of faith," says St. John Chrysostom, "is expressed not only in word but also in deeds. When

they are lacking, then we are exposing ourselves to the danger of being punished along with those who have denied their faith.

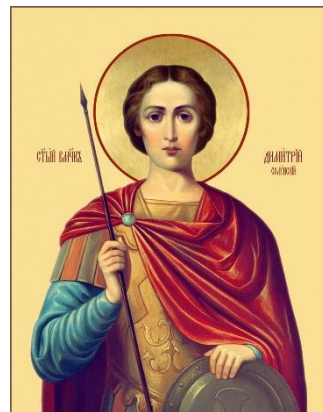
Holy Church wishes and strongly recommends that we not only imitate the Saints, but also have recourse to them in matters of soul and body. It goes without saying that the Lord God gladly hears the requests of those who, for His sake, shed their blood and offered up their lives for Him. The Servant of God, Metropolitan Andrew Sheptytsky, says: "Whoever has recourse with great faith to a Martyr, he may expect through his intercession anything from God. Theodoret lists in detail the various gifts one may expect through the intercession of such a Martyr: health, progeny, successful journeys, and cures of various kinds. In this regard, "Proof that prayer offered up with faith is heard," he writes, "are those votive offerings which testify to the various cures. Those votive offerings represent eyes, feet, hands, of gold or silver, as well as more simple and modest offerings, according to the means of the offerer. These objects are evidence of the cures, received by the donors, and of the power of the Martyr's intercession." The cycle of the Liturgical Year clearly presents the entire history of the Church to us — from the infants slaughtered by Herod for the sake of Christ and the great protomartyr Stephen to those who laid down their lives for holy icons and to our priest-martyr St. Josaphat, archbishop of Polotsk." (On the Veneration of Saints, 1941)

Празник Свято Великомученика Димитрія

"Прийдіть усі вірні, зійшовшися, похвалимо Христового борця і мужнього світоча Димитрія" (Стихира на малій вечірні).

Святий Климент Олександрійський велич і значення мученика описує такими словами: "Мученик дає потрібне свідчення: про себе, що він зі справжньою вірністю вірі стоїть при Богові; проти свого противника, що він надаремно наступає на того, що непохитний у любові; для Господа, що в його науці знаходиться Божа переконлива сила, яку навіть боязнь смерти не може побідити".

Свята Церква від перших віків християнства високо цінила й цінить заслуги мучеників, їх почитає, їх ставить нам за взір геройської любові до Бога та визнання святої віри. Деякі з них, що в особливий спосіб відзначилися своєю ревністю і мужністю у визнанні святої віри та чудами, що ними їх Господь Бог прославив після смерті, мають у церковному році свої урочисті празники. До них належить святий мученик Димитрій, якому свята Церква дала титул великомученика й мироточця. Східна Церква святкує його пам'ять 26 жовтня, а Західна Церква — 8 жовтня.

МУЧЕНИЦЬКА СМЕРТЬ І ПРОСЛАВА СВЯТОГО ДИМИТРІЯ

Святий Димитрій жив у другій половині третього сторіччя у місті Солуні, грецьки — Тессалоніке, де його батько був високим цісарським достойником. Після смерти батька цісар Максиміліян зробив його солунським проконсулом. Святий Димитрій від дитинства був вихований у християнській вірі. Хоча займав

високу посаду, але свою віру явно визнавав та був апостолом своєї віри. За це цісар Максиміліян наказав кинути його до в'язниці. Будучи в ув'язненні, святий Димитрій благословив святого Нестора на боротьбу з цісарським непереможним гладіятором Лієм. Святий Нестор виступив проти Лія з хрестом у руках, переміг та вбив його. Цісар, довідавшись, що Димитрій благословив Нестора на боротьбу з Лієм, послав своїх вояків, і вони прокололи тіло Димитрія списами. Це було 306 року. Пам'ять святого Нестора Східна Церква відзначає наступного дня після празника святого Димитрія.

Геройську віру святого Димитрія Господь Бог прославив не тільки різними чудами після його смерті, але також нетлінністю тіла та мироточивістю. Коли, через сто років після його смерті, відчинили гріб — то знайшли його тіло нетлінне, а його кості видавали пахуче миро, яке зціляло недужих.

КУЛЬТ СВЯТОГО ВЕЛИКОМУЧЕНИКА ДИМИТРІЯ

Дар чудес, нетлінність тіла та мироточивість стають джерелом великого й широкого культу святого Димитрія не тільки в Греції, але й по цілій Слов'янщині. До його гробу з року в рік з усіх сторін поспішають сотні й тисячі паломників. Він допомагає в кожній біді й потребі. Жовніри вибирають його за свого опікуна. У V столітті над його гробом побудовано величний храм. Як широко його культ охопив слов'янські землі, свідчить те, що тільки на Балканах є понад двісті церков, присвячених святому Димитрієві.

Культ святого Димитрія приходить з християнською вірою і на наші українські землі. Про цей культ о. Андрій Трух (ЧСВВ) у книзі *Життя святих* пише: "У Русі-Україні святий мученик Димитрій утішався великим почитанням. Почин до цього дала облога Царгорода нашим князем Олегом. Літописець Нестор згадує, що коли руські війська зломили грецьку силу, то "убояшася греци і рекоша: ність се Олег, но святий Димитрій послан на ни от Бога". А пізніше, коли християнська віра поширилася між нашим народом, тоді князі, їх війська й усі вірні віддавали

себе святому Димитрієві в опіку" (Том IV, с. 106).

Князь Ізяслав Димитрій Ярославич заснував у Києві приблизно в 1057 році монастир у честь святого Димитрія. У 1197 році великий князь Всеволод Димитрій Юрійович († 1212) отримав як дар зі Солуня дошку з труни і сорочку святого Димитрія. Дошка видавала миро, яке лікувало хворих. У честь святого Димитрія цей князь збудував на княжому дворі у Володимирі величний храм, де склав згадані моці. На наших рідних землях було досить багато церков, присвячених святому Димитрієві.

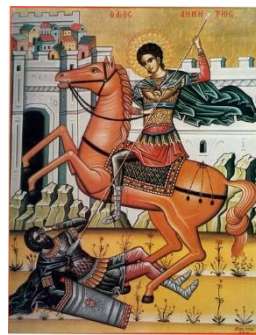
Празник святого Димитрія належить до середніх свят. З цим празником пов'язана згадка про землетрус, який був у Царгороді 26 жовтня 740 року. У богослуженні в день святого Димитрія свята Церква пригадує нам його геройську віру та різні чесноти. Вона славить його як мужнього Христового воїна й ісповідника, як чудотворця, що лікує недуги душі й тіла та допомагає в кожній потребі. "Мучениче страсотерпче, святий Димитріє, — співаємо на стихирах вечірні, — ти чудами світиш світові, наче сонце. Тож святкуючи твою пам'ять, ми всі радіємо твоїми чудами..." А в п'ятій пісні канону утрени читаємо: "Ті, що з вірою щиро прибігають до твого храму, Димитріє, скоро звільняються від недуг і душевних терпінь".

Він заступається за нас перед Богом: "Сьогодні побожно святкуємо празник Димитрія страсотерпця, бо він безустанно молиться до Христа, щоб усім дати мир і милість", — каже сідален на утрени. "Маємо тебе, — сказано у стихирі на стиховні малої вечірні, — як дателя багатьох дарів. Господній угодниче, бо ти сповняєш просьби, що їх завжди маємо".

Святий Димитрій не тільки чудотворець і заступник у небі, але й мироточець. "Димитріє, — читаємо в першій пісні канона утрени, — ти створене джерело пахучого й щирого мира, омий моє серце від мерзоти пристрастей, і практикуванням чеснот зроби мене запахом Христовим, ум мій убагородни, щоб оспівував твої божественні благодаті".

СВЯТИЙ ВЕЛИКОМУЧЕНИК ДИМИТРІЙ — НАШ ВЗІРЕЦЬ І ЗАСТУПНИК

Головна мета святкування празників святих мучеників — розмірковувати над їхнім геройським визнанням святої віри, ми повинні вчитися від них свою віру любити, її цінувати та мати мужність її визнавати. Визнання віри це одна з ознак доброго і практикуючого християнина. Такий християнин своєї віри ніколи не ховає, не стидається її, не перечить їй, нею не торгує, її не змінює, але визнає її словом, ділом і цілим своїм життям. Такої віри від кожного з нас вимагає сам Ісус Христос, який каже: "Кожний, отже, хто визнає мене перед людьми, того і я визнаю перед моїм Отцем Небесним. Хто ж мене зречеться перед людьми, того і я зречусь

перед Отцем моїм Небесним" (Мт. 10, 32-33).

Усе наше життя і кожний його акт повинен бути проповіддю нашої святої віри. "Визнання віри, — каже святий Йоан Золотоустий, — діється не тільки устами, але й ділами. І коли їх нема, то ми наражаємо себе на небезпеку, що будемо покарані з тими, які свою віру заперечили".

Свята Церква бажає і доручає, щоб ми святих не тільки наслідували, але й до них у справах душі й тіла прибігали. Немає сумніву, що Господь Бог радо вислуховує просьби тих, які за Нього свою кров пролили і своє життя віддали. "Хто з великою вірою прибігає до мученика, — каже слуга Божий митрополит Андрей Шептицький, — той може за його заступництвом усього очікувати від Бога". Теодорет представляє у подробицях різні дари, які можна очікувати від мучеників: здоров'я, потомство, щасливу подорож, оздоровлення, а своє твердження доводить цікавим описом. "Доказом того, що молитва з вірою буває вислуханою, — пише він, — є ті вота, які свідчать про оздоровлення. Ті вота представляють очі, ноги, руки, зі золота або срібла, бо святий приймає прості та скромні дарунки від жертводавців, які спромоглися на них. Ті дари свідчать про оздоровлення, які одержали жертводавці і про могутність мученика, що там лежить". Через церковний рік проходить ціла історія Церкви: від немовлят, яких убив Ірод Христа ради і великого Стефана, до тих, які життя покладали за ікони й до нашого священномученика Йосафата, архієпископа полоцького"

Announcements

✠ **NEW Happy Birthday** Keith Kasper and Antonija Harasemljik and those who celebrated their birthdays or anniversaries this past week. May the Lord Our God continue to bless you abundantly and the Holy Mother of God protect you. Многая Літа!

✠ **NEW Sunday Collections:**

Sept 27: \$ 360

Oct 4: \$ 825

Oct 11: \$391

Oct 18: \$405

May God bless and reward you for your generosity & support!

✠ **NEW GRAVESIDE SERVICES** at Valley View Memorial Gardens (14644 – 72 Ave, Surrey) will take place on SUNDAY, November 1st, at 4:00 pm Fr. Andrii will meet you in the Chapel parking lot and coordinate things from there.

✠ **NEW Parish Council meeting** will take place on Thursday November 19, at 7pm via Zoom. If you have any ideas or comments which you would like to bring up to the Parish Council please share them with Fr Andrii or Bruce.

✠ **NEW 2020 ANNUAL CLERGY RETREAT** will be held online from Oct 27 to 29.

FUNDRAISER FOR HOLY CROSS PARISH

EXPRESS

LITURGICAL SCHEDULE, 25 October - 1 November, 2020 A.D.

SUN, OCT 25	DIVINE LITURGY (ENG)	09:00 AM
	DIVINE LITURGY (UKR)	11:00 AM
TUE OCT 27	Divine Liturgy (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	08:00 AM
WED OCT 28	Divine Liturgy (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	11:00 AM
THU OCT 29	Divine Liturgy	11:00 AM
FRI OCT 30	Divine Liturgy (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	08:30 AM
SAT, OCT 31	Divine Liturgy VESPERS (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	08:30 AM 06:00 PM
	DIVINE LITURGY (ENG)	09:00 AM
SUN, NOV 1	DIVINE LITURGY (UKR)	11:00 AM

SUNDAY DIVINE LITURGY SCHEDULE FOR October&November 2020

SUNDAY, Nov 8 : 09:00am – DIVINE LITURGY (ENG)

11:00am – DIVINE LITURGY (UKR)

SUNDAY, Nov 15: 09:00am – DIVINE LITURGY (ENG)

11:00am – DIVINE LITURGY (UKR)

Your story continues at...

Columbus Homes

AFFORDABLE HOMES FOR SENIORS IN THE GREATER VANCOUVER AREA

All inquiries: 604.439.2443 Email: cca@colchar.org www.colchar.org

Serving Our Catholic Community Since 1908

Kearney
FUNERAL SERVICES

Our pre-need team is here to help.

Mike Garisto, pre-need counsellor:

604-312-9799